

گاہنامه اجتماعی، سیاسی و
اقتصادی دانشجویان تورک
دانشگاه شهید رجایی تهران

چرا اصول قانونی مربوط به قومیت‌ها اجرا نمی‌شوند؟

صفحه ۲

هر انسانی به طور طبیعی زبان مادری‌اش را دوست دارد و آن را - درست یا نادرست - مادر زبان‌ها به شمار می‌آورد. اما هنگامی که می‌کوشند زبان مادری را با تیغ منع و سرکوب ذبح کنند و آن را در پیشگاه زبانی مسلط قربانی نمایند، آین دوستی به عشق تبدیل می‌شود. حکایت زبان‌های ایرانیان غیرفارس حکایت دردنگی است که پس از هشت دهه، هنوز این حکایت باقی است. وقتی نمایندگان ملیت‌ها وایالت‌ها در انقلاب مشروطیت ماده انجمن‌های ایالتی و ولایتی را وارد قانون اساسی کردند هیچگاه تصور نمی‌کردند این ماده روی اجرا به خود نبینند. همین امر در باره اصل ۱۵ و ۱۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی نیز صدق می‌کند. راستی چرا این قوانین که طی سده گذشته به تصویب نمایندگان مردمان ایران رسیده اند همانند جوهری بی ارزش روی کاغذ مانده اند تا ما - تورکها، عرب‌ها، کردها، تورکمن‌ها و بلوج‌ها - همچنان از کمترین حقوق انسانی خود محروم باشیم و نتوانیم به زبان مادریمان آموزش بینیم؟

امینی تحت نظر در بیمارستان؛ تیموری در بازداشت

صفحه ۸

توقیف یک نشریه دانشجویی و تعطیلی یک کانون فرهنگی در دانشگاه ارومیه

صفحه ۶

معدن مس-مولیبدن سونگون

صفحه ۴

چرا اصول قانونی مربوط به قومیت‌ها اجرانمی‌شوند؟

اصول اجرانشده قانون اساسی را - که عمدتاً مربوط به قومیت‌هاست - اجرا کند. در این نشست‌ها و گردهمایی‌ها که در وزارت کشور و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی وابسته به ریاست جمهوری و مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی و دیگر جاهای برگزار شد علاوه بر نگارنده این سطور، شخصیت‌های فریخته‌ای از هموطنان تورک و کرد و عرب و بلوج و تورکمن شرکت داشتند که نام آقایان پرسنل هیئت، مهندس صرافی، مهندس راشدی، اکبر آزاد، دکتر ابراهیم یونسی، دکتر صالح نیکبخت، دکتر اردلان، پهرام ولد بیگی، عبدالرحمان دیه‌جی، دولتی بخشان و دیگران شرکت داشتند، اما ماتسافانه همه این کوشش‌ها برای اجرای اصل ۱۵ به تیجه نرسید. همین تجربه هشت ساله جنبش فرهنگی و سیاسی ملت‌ها به من ثابت کرد که دو عامل یاد شده مانع اصلی عدم دستیابی به کمترین حقوق قومی مصرح در قانون اساسی است. از عامل نخست و اصلی یعنی عامل تصلب آغاز می‌کنم که زاده اصرار بنیاد گرایان ملی گرایست که واقعیت وجودی دیگر زبان‌ها و قومیت‌ها را به رسمیت نمی‌شناسند. آنان می‌کوشند با زور و ترفند خود را اکثربت قلمداد کنند و در این راه از همه قدرت‌های سیاسی و اقتصادی خویش بپره می‌گیرند. بنیاد گرایی ملی گرا، بلایی است که طی این هشت دهه، وجود قومیت‌ها و بلکه وحدت ملی کشور ما را تهدید کرده. به نظر من خطر بنیاد گرایان ملی گرا از خطر بنیاد گرایان اسلام‌گرا کمتر نیست. اینان گرچه ظاهرا از قدرت به دورند اما در واقع در اغلب ارکان بورکراسی دولت و در اغلب رسانه‌های گروهی نفوذ کرده‌اند. اینان خطر بالقوه کنونی و خطر بالفعل اینده ایران و منطقه هستند. پرونده خونین و ضدبشری ملی گرایان افراطی آلمان و ایتالیا در شصت سال پیش و همگنان صربیان درده گذشته هنوز پیش روی ماست. اروپا وقتی روی آرامش به خود دید و اتحاد را تجربه کرد که از اندیشه‌های فاشیستی و آریاگرایی هیتلری فاصله گرفت و به اندیشه‌های معتمد ناسیونالیستی روی اورد و حقوق دیگری یعنی ملل و ادیان مختلف را به رسمیت شناخت. اکنون نیز سردمداران این گرایش سیاسی حتی اصل اجرا نشده ۱۵ قانون اساسی را تخطیه می‌کنند و سخن از پلورالیسم قومی را کفر و با کاربرد اصطلاح «اقوام ایرانی» مخالفت می‌ورزند. حتی فردی از آنان که سال‌هایی را در زندان به سر برده است در بیانیه‌های خود کمترین اشاره‌ای به حقوق اقوام و ملل ایرانی نمی‌کند. اما عامل دوم یعنی ناآگاهی از حقوق ملی در میان بخشی از نخبگان و روشنفکران قومیت‌ها یک واقعیت اسفبار است. مثالی در این زمینه می‌زنم. وقتی در دوره ششم مجلس شورای اسلامی طرح مربوط به اجرای اصل ۱۵ قانون اساسی به جلسه علنی مجلس اورده شد، همه نمایندگان کرد و یکی از نمایندگان عرب اهوازی به آن رای مثبت دادند و تقریباً اغلب نمایندگان دیگر قومیت‌ها به آن رای منفی دادند. گرچه در این میان

هر انسانی به طور طبیعی زبان مادری اش را دوست دارد و آن را - درست یا نادرست - مادر زبان‌ها به شمار می‌آورد. اما هنگامی که می‌کوشند زبان مادری را با تیغ منع و سرکوب ذبح کنند و آن را در پیشگاه زبانی مسلط قربانی نمایند، این دوستی به عشق تبدیل می‌شود. حکایت زبان‌های ایرانیان غیرفارس حکایت در دنگی است که پس از هشت دهه، هنوز این حکایت باقی است. وقتی نمایندگان ملیت‌ها وایالت‌ها در انقلاب مشروطیت‌ماده انجمن‌های ایالتی و ولایتی را وارد قانون اساسی کردند هیچگاه تصور نمی‌کردند این ماده روی اجرا به خود نبینند. همین امر در باره اصل ۱۵ و ۱۶ قانون اساسی جمهوری اسلامی نیز صدق می‌کند. راستی چرا این قوانین که طی سده گذشته به تصویب نمایندگان مردمان ایران رسیده اند همانند جوهی بی ارزش روی کاغذ مانده اند تا ما - تورکها، عرب‌ها، کردها، تورکمن‌ها و بلوج‌ها - همچنان از کمترین حقوق انسانی خود محروم باشیم و نتوانیم به زبان مادریمان آموزش ببینیم؟ بر نویسنده‌گان و پژوهشگران ماست که علت این مساله را بشکافند و ببینند چرا وقتی نوبت به اصولی می‌رسد که سودی برای اکثریت جامعه ایران دارد، مورد بی‌اعتنایی و بی‌مهری سردمداران و تصمیم‌گیرندگان سیاسی و فرهنگی این دیار قرار می‌گیرد؟ من البته به نوبه خودم پاسخی برای این پرسش دارم. من می‌گویم علت این وضع فاجعه‌بار دو چیز است: نخست تصلب اقلیت قومی تمامیت‌خواهی که قدرت و ثروت را در اختیار دارد و از امتیازهای زبانی و فرهنگی و اقتصادی آن بهره می‌برد و دوم ناآگاهی بخشی از نخبگان و روشنفکران و توده‌های ملل و اقوام از حقوق انسانی و ملی خود. می‌گوییم فاجعه بار، زیرا که ملل و اقوام غیرفارس از بحران هویت ملی رنج می‌برند که بخش عمددهاش ناشی از محرومیت از آموزش به زبان مادری است. این محرومیت از اوایل عمر انسان یعنی از سن ۷-۶ سالگی آغاز و باعث عقب ماندگی زبانی می‌شود. بی‌گمان عقب ماندگی فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی پیامد بلافضل عقب ماندگی زبانی است. نخبگان و روشنفکران ملل و اقوام ایرانی طی سال‌های حاکمیت اصلاح طلبان که شعار ایران برای ایرانیان و اجرای قانون اساسی را می‌دادند، بارها برای اجرای اصل پانزده و تدریس زبان‌های غیر فارسی در مدارس، با نهادهای مدنی و دولتی دیدار داشته و از رایزنی و ارایه راه حل کوتاهی نکرده اند. البته بگوییم که این سال‌ها برای قومیت‌ها بدون دستاورده نبوده است. در دوره هشت ساله حکومت آقای خاتمی، علاوه بر گفتگوها و سخنرانی‌های مختلف در دانشگاه‌ها و گردهمایی‌های فرهنگی و سیاسی، بارها نیز به دعوت سازمان‌های دولتی درس‌سینارهای آنها شرکت کرده اند تا شاید دستگاه عریض و طویل بورکراسی دولتی

در حالیکه دانش آموزان هویت طلب آذربایجانی مجبور به ترک تحصیل می شوند

در روز ۴ اردیبهشت تمام مدارس ارامنه تهران تعطیل بوده است

همزمان با نمایش دولتی ۲۴ آوریل برابر با چهار اردیبهشت ماه، تمام ۳۵ مدرسه ارامنه تهران و اصفهان در همه سطوح آموزشی تعطیل بوده و دانش آموزان آنها همراه با اتوبوسها و بیوته ای به تظاهرات فرستاده شده اند. این در حالی است که دانش آموزان تورک هویت طلب آذربایجانی مجبور به ترک تحصیل می شوند. دانش آموزان ارمنی لباسهای متحده شکل داشتناکها را بر تن کرده بر چم ارمنستان را در دست داشتند و خواهان تشکل ارمنستان بزرگ بودند. اما در مقایسه با دانش آموزان ارمنی، برخورد دولت، با دانش آموزان هویت طلب آذربایجانی بسیار متفاوت است. به عنوان مثال محمدرضا عوض پور در تاریخ ۸۵/۱/۱۷ به هنگام نوشتن جمله کاملاً طبیعی «من تورکم» بر یکی از دیوارهای شهر تبریز دستگیر شد و بالاصله مامورین در ساعت ۱۲/۳۰ شب به خانه نامبرده هجوم برده و اقای مصطفی عوض پور از فعالین حرکت ملی آذربایجان را به همراه دیگر برادرش مرتضی دستگیر کردند. آنان تمامی جزوای و کتابها و سی دی ها و کامپیوتر مصطفی عوض پور را با خود برداشتند و هر سه برادر را مورد شکنجه قرار دادند. خاطر نشان می شود محمدرضا در تاریخ ۸۵/۱/۲۹ بعد از ۱۲ روز با ویقه ۴ میلیونی آزاد گشت اما به رغم گذشت ۱۷ روز هیچ اطلاعی از مصطفی عوض پور در دست نیست و مادر ایشان که از عارضه قلبی رنج می برد، در بستر بیماری افتاده است. اما اکنون مدیر مدرسه ای که محمدرضا در آن درس می خواند مدعی است که این کودک ۱۴ ساله، ترک تحصیل کرده و نمی تواند دو مرتبه به مدرسه برگردد. به نظر می رسد این تصمیم با فشار نیروهای امنیتی صورت گرفته و آنان نمی خواهند محمد رضا با دیگر دانش آموزان در تماس باشند. لذا محمدرضا تحت فشار است که قید درس و مدرسه را بزند. بی تردید اعتراض به این رفتار غیر منصفانه، وظیفه همه طرفداران و مدافعان حقوق بشر و فعالان تساوی حقوق اقوام و ملل خواهد بود.

فشار اداره اماکن مرند بر مغازه داران مبنی به تغییر نام تورکی مغازه شان

مامورین اداره اماکن شهر مرند از یک هفته پیش به مغازه ها و بهویژه به کافی نتهای که با نام تورکی اسم گذاری شده اند مراجعت می کنند و ضمن تهدید آنان هشدار داده اند که باید نام مغازه شان را تغییر دهند. آنان در یک مورد به کافی نتداری به طور واضح اظهار کرده اند که نام مغازه هر نامی می تواند باشد الا تورکی!!!

برخی از نمایندگان حزب مشارکت به این لایحه رای مثبت دادند. البته رای منفی نمایندگان آذربایجان فقط نشانگر بی تحرکی آن نمایندگان بود و گرنه جنبش فرهنگی مردم آذربایجان در خارج از مجلس فعل تر و باشاطر از درون آن بوده است. حقوق زبانی و فرهنگی تنها بخشی از حقوق اقوام و ملل ایرانی است و البته حقوق نسبتاً مهمی است که باید برای دستیابی به آن بکوشیم. شعار تدریس زبان های تورکی آذربایجانی، کردی، عربی، تورکمنی و بلوچی در مدارس ابتدایی باید شعار ما در این برده زمانی باشد. دوستان اهمیت این موضوع را نادیده نگیرند، زیرا تطبیق درست و همه جانبه اصل ۱۵ اهمیت به سزاگی در بازیابی هویت ملی قومیت هایی غیرفارس دارد. هر روز که از توقف این اصل می گذرد زیان های فراوانی به زبان و ادبیات ملل واقوام ایرانی وارد می شود؛ لذا بی جهت نیست که ناسیونالیست های افراطی از حربه مرور زمان برای تضعیف هویت ملی خلق های غیرفارس استفاده می کنند. در همه کشورهای جهان وظیفه آموزش دوران ابتدایی و دبیرستان به عهده وزارت آموزش و پرورش است که متسافانه در کشور ما طی ۲۶ سال گذشته وزارت خانه میوطه به بهانه های مختلف از این کار طفره رفته است. این قرن، قرن اقلیت ها و قومیت های ستمدیده و قرن دموکراسی و حقوق بشر است. این قرن البته قرن سقوط اقلیت های نیز هست که دیرزمانی به نام اکثریت برگرده دیگر اقلیت ها سوار بودند. به نظر می رسد که تدوین دیدگاهی روشن و فراگیر از هویت میهنی جامعه ایران، فراتر از ساختار دو رکنی کنونی اش - که مبتنی بر زبان و مذهب رسمي است - می تواند زمینه را برای حل دشواری های ملیت ها آماده سازد و بی گمان محرومیت از آموزش به زبان مادری در سرلوحه این دشواری ها قرار دارد.

از فیلم بوداری، فیلم داستانی امیر تیمور جلو گیری شد

سناریوی فیلم داستانی امیر تیمور که بر اساس زندگی امیر تیمور نوشته شده است به کارگردانی «ولی لطف دخت» ساخته می شد. این فیلم قرار بود در منطقه یکانات و کوه قالاً داغی فیلمبرداری شود. روز ۳۱ فروردین کاروان فیلمبرداری که تعدادشان ۱۷ نفر بود در سه راهی خوی توسط نیروهای امنیتی متوقف و علی رغم ارائه مجوزهای لازم بعد از چندین ساعت بازداشت و بازجویی به جز کارگردان و اثیلیاز یئکنلی (روزنامه نگار و مسئول صحافت تورکی هفته نامه صدای ارومیه) همگی آزاد شدند. بر اساس آخرین خبرها لطف دخت بعد از دو روز بازداشت آزاد گردیده ولی اثیلیاز یئکنلی توسط نیروهای امنیتی به بازداشتگاه تبریز منتقل شده است. لازم به ذکر است که تابستان سال گذشته در ارومیه نمایشنامه «فرهاد و شیرین» به کارگردانی لطف دخت بعد از چندین ماه کار بر روی آن اجازه نمایش نیافت.

معدن مس - مولیبدن سونگون

علی محمدی

غنى شده در دیواره شرقی معدن بود که به سمت غرب از غنى و ضخامت آن کاسته می شود. در کانسار مس سونگون منطقه بندی قائم ویژه ذخایر پورفیری مس به صورت ۳ زون فروشست (Leached) به ضخامت ۸۰ تا حداقل ۱۵۰ متر، سوپرژن به ضخامت متغیر ۰ تا ۲۰۰ متر و زون هیبوژن به ضخامت متوسط ۱۰۰ متر می باشد.

کانسار سونگون در واقع یک کانسار اسکارنو- پورفیر و متشکل از یک کانسار کوچک اسکارنی مس، سرب، روی و آهن و کانسار بزرگ مس - مولیبدن پورفیری شامل است. کانیهای اقتصادی اصلی در کانسار پورفیری شامل کانیهای اولیه کالکوپیریت، مولیبدنیت و کانیهای ثانویه کالکوسيت، کوولین و مس خالص است. عناصر مفید آن Se, As, Bi, Cu, Mb, Au, Ag روش استخراج در این معدن به صورت روباز است.

کانی سازی اصلی کانسار شامل کانی های مس و مولیبدن است. مهمترین کانی های این معدن عبارتند از: پیریت، کالکوپیریت، مولیبدنیت، مس خالص، روتیل، ایلمینیت، کوپریت، کالکوسيت، کوولین، ایدائیت، بورنیت، آرسنپیریت، تنانیت و تترائدریت است. کانی سازی در این معدن به دو صورت افسان و رگه ای دیده می شود.

ذخیره قطعی کانسار سونگون به روش مقاطع قائم محاسبه شده که در حدود ۶۶۵ میلیون تن ماده معدنی برای زون هیبوژن و ۱۰۸ میلیون تن برای زون سوپرژن بوده است. ذخیره اکسیده مس نیز با استفاده از روش پلی گون معادل ۶/۷ میلیون تن با متوسط مس اکسیده ۰/۷۳۷ درصد و متوسط سولفوره ۱/۱۵۲ درصد محاسبه شده است.

در کل ذخیره احتمالی حدود ۴۷۰ میلیون تن و ذخیره ممکن حدود ۶۰۰ میلیون تن برای کانسار است که در مجموع کل ذخایر قطعی، احتمالی و ممکن درحدوده کانسار سونگون حدود ۱/۷ میلیارد تن سنگ مس با عیار ۶۳ گرم بر تن است و بدین صورت معدن مس سونگون دارای ذخیره احتمالی و قطعی بالایی نسبت به معدن سرچشم کرمان است. با توجه به قرار گرفتن آذربایجان بر روی زون متالوژی آلپ - همایلا کانسارهای دیگری از مس همچون معدن مس مزرعه اهر، معدن مس انجرد اهر، معدن مس سرخه مرند، و نیز اندیسهها و معادن مس هشت چین، رشید آباد، اوزوون دره، سنجده و بولاغ در خلخال - معدن مس موئیل در سراب - معدن قلی دره در مشگین شهر - معادن آق دره، قره داش و بایچه باغ در تخت سلیمان - معادن آینالو و گوزل بlag در صائین قالا - معادن اقبالیه در سلاماس - معدن دیلک وردی و زورآباد در چالدران - معدن قزل داش در خوی - معادن آق دره و پاسار در رو دیار - معادن خلیفه لو، الوند، حلال

کابرد مس: عنصر مس با کاربرد گسترده در صنایع الکترونیکی، شیمیایی اغلب به صورت ترکیب با سایر عناصر یافت می شود. ۵۰ کاربرد فلز مس در صنایع الکترونیکی و ارتباطات و ۲۵ آن در صنایع ماشین سازی می باشد. این فلز به عنوان یک ماده اولیه و استراتژیک به صورت خالص با یک عنصر آلیاژی و همراه با روی در برنج در صنایع مختلف ساختمان سازی (۳۹ درصد)، صنایع الکترونیکی و الکترونیکی (۲۸ درصد)، تجهیزات حمل و نقل (۱۱ درصد) و در محصولات عمومی و مصرفی (به میزان ۱۱ درصد) به کار می رود. امروزه تقریباً در کلیه زمینه های صنعتی، کشاورزی، ساختمانی، داروئی، دفاعی، الکترونیکی، بهداشتی و ... مواد معدنی و کانیهای اقتصادی بعنوان مواد اولیه و یا مواد خام نقش بسیار مهمی را ایفا مینمایند و در مجموع یکی از ارکان اصلی در اقتصاد هر کشور محسوب می شوند.

معدن مس - مولیبدن سونگون کانسار مس - مولیبدن پورفیری سونگون، واقع در آذربایجان در سوی شمال غرب کمربند ولکانو- پلوتونیک سهند- بزمان یا کمربند مس پورفیری کشور قرار دارد. فاصله این کانسار از تبریز ۱۹۵ کیلومتر از اهر ۷۵ کیلومتر و از ورزقان ۲۵ کیلومتر بوده و در مجاورت روستای سونگون واقع است.

مختصات این کانسار ۴۶ درجه و ۴۳ دقیقه طول شرقی و ۳۸ درجه و ۴۳ دقیقه عرض شمالی می باشد. توده معدنی کانه دار سونگون به شکل یک بیضی با کشیدگی در جهت غرب به شرق و با مساحتی برابر ۳/۲ کیلومتر مربع در شمال روستای سونگون قرار دارد قطر بزرگ این بیضی ۲/۲ و قطر کوچک آن ۱/۱ کیلومتر می باشد. سطح توده کانسار در شبکه اکتشاف تفصیلی یک کیلومتر مربع (۹۸ هکتار) است که بیش از ۶۰ درصد سطح این معدن دارای پوشش جنگلی می باشد. بلند ترین و پست ترین نقاط در روی کانسار، به ترتیب ۲۴۵۰ متر (داش دیسی) و ۱۷۰۰ متر (بستر سونگون چای) با اختلاف ۷۵۰ متر است.

نخستین بررسی فنی - اقتصادی این کانسار در سال ۱۳۷۱ تحت عنوان پروژه امکان سنجی مقدماتی کانسار سونگون توسط شرکت کانادایی (SNC) در قالب دو جلد گزارش تنظیم شد. دومین بررسی فنی اقتصادی کانسار مزبور در سال ۱۳۷۳ توسط شرکت مهندسین مشاور ایتوک در قالب ۳ جلد گزارش ارائه شد. برای اکتشافات تفصیلی در این معدن در کل ۵۵۰۰ متر تا دی ماه ۱۳۷۴ حفاری مغزه گیری در قالب ۱۳۷ گمانه اکتشافی و حدود ۲۰۰ متر حفاری تونل شامل ۶ دهانه تونل صورت گرفته است. حفر گمانه ها در شبکه ۱۰۰*۱۰۰ متر صورت گرفته است. مرکز اصلی زون